

Gesprek met het Rood Verzetsfront:

'De één zijn dood is niet de ander zijn dood'

„Wij zijn niet geïnteresseerd in de shit van het psychologisme. Het zoeken naar persoonlijke motieven heeft niets met de strijd te maken, zulke artikelen werken alleen actief mee aan het vervolgingsbeleid van de vijand.”

Michiel Berkel ontmoette het Rood Verzetsfront, de bovengrondse organisatie die in Nederland de solidariteit met de RAF predikt.

Op maandagochtend de negende oktober bezette het Rood Verzetsfront het kantoor van Amnesty International in Amsterdam. In een pamflet dat ze in de stad uitdeelden en naar de media verzonden stond dat ze van Amnesty een duidelijke publieke uitspraak eisten over de behandeling van de gevangenen uit de RAF in Nederland.

Tegen de verslaggever zeiden ze: „In maart al hebben de vertrouwensartsen en advocaten aan Amnesty alle informatie gegeven over de isolatiefolter. We vonden het te gek dat ze desondanks hun mond hebben gehouden. Als Haars op een bepaald moment beweert dat er niet gefolterd wordt dan is dat voor Amnesty reden om niet meer in folter te geloven. Er is voor hen dan geen aanleiding meer om dat verder te onderzoeken. Kijk, dat kunnen we niet toestaan, dat zoiets gebeurt, dat kunnen we niet over onze kant laten gaan. Wij vinden het onze plicht om de publieke opinie erop te wijzen dat Amnesty te bang en te laf is om zich in deze delicate affaire uit te spreken, want dat kost ze leden. Nette linkse sympathisanten, die

braaf donaties storten, die zouden zich een beroerte schrikken als Amnesty zich over de RAF uitspreekt.”

Maandagavond laat werd de bezetting opgeheven. Dinsdag was het voorpaginanieuws. „Als we hadden gewild dan hadden we het hele dossier van Amnesty kunnen verbranden, maar we zijn niet achterlijk. In de eerste plaats vinden we het niet zo'n slechte organisatie, in de tweede plaats zijn ze waarschijnlijk niet zo stom om dat spul in enkelvoud hier te hebben, dus zoiets zou alleen zin hebben als symbolische daad. Nee hoor, we hebben geen seconde overwogen om dat te doen.

„Wat het effect is geweest van de actie? Dat er een discussie binnen Amnesty op gang is gekomen, dat er tweedracht onder de personeelsleden is ontstaan, dat we publiekelijk hebben aangetoond hoe zo'n organisatie al volledig is gebureaucratiseerd, volledig is ingepakt en geïntegreerd binnen dit systeem, dat er geen enkel gevaar of dreiging van uitgaat voor de gevestigde orde.

„Nee, we hebben ze niet met geweld een

mening opgedrongen, we hebben ze gevraagd om zich uit te spreken.”

★ ★ ★

Op zaterdagmiddag de veertiende oktober organiseerde een team van artsen en advocaten van de drie RAF gevangenen een meeting in de Brakke Grond te Amsterdam. Op een naar buiten gesmokkelde band sprak Knut Folkers de aanwezigen in het zaaltje toe: „Omdat de heersers in hun totale vernietigingsdrang tegenover ons, gevangene guerrilla's, ons ook van elke openbaarheid willen afsnijden en isoleren, wenden wij ons langs deze weg in het kort tot de menigte.” Folkerts: „Wie ziedend is over de misdaden van het imperialisme, die schreeuwt niet meer, die vecht.”

Christof Wackernagel (eveneens via de tape-recorder): „De burgemeester van Amsterdam wijdt plechtig het Steve Bikoplein in. Ieder vrijetijds-Chili-comité heeft zijn radio uitzending met reclamespot en met vermel-

ding van het gironummer. Maar daartegenover staat de liquidering van het gewapend verzet, dat zich NIET laat integreren. Luchtmacht tegen Molukkers, de vernietiging van hun politieke identiteit in de gevangenis door vereenzaming, doodschieten, kill-commando's tegen ons en de ergste vorm van metropolenmarteling tegen ons, sociale en akoestische isolatie, stress manipulatie, hersenspoeling."

Folkerts: „Wij roepen de Hollandse antifascisten op om de strijd op alle niveau's te organiseren."

Het NOS-journaal dat wilde filmen, kreeg die middag geen toestemming om de camera's te richten op het publiek.

★ ★ ★

Op dinsdagmiddag zeventien oktober werd Knut Folkerts per helikopter van het Maastrichtse huis van bewaring naar Duitsland overgevoerd.

Rood Verzetsfront tegen de verslaggever: „Als je je schoonmoeder doodschiet, ach, dan is er wel een waslijst met verzachtende omstandigheden. Voor Folkerts was het vanuit zijn optiek noodzakelijk om een politieman neer te schieten anders werd hij zelf neergeknald. Die agent was niet zo onschuldig, want hij had een schietbevel in z'n zak. En dan krijgt hij twintig jaar gevangenisstraf en alle motieven die tot zijn daad hebben geleid werken in dat geval juist als verzwarende omstandigheden. Zo gaat dat.

„Als Haars gewacht had op de uitspraak van de Raad van State dan was er weer een hele mobiliseringscampagne op touw gezet. Dan hadden wij ook weer verdere activiteiten kunnen ontplooiën. De angst daarvoor heeft de zaak in een stroomversnelling gebracht. „Voor de gevangenen zelf maakt het qua behandeling geen verschil waar ze vastzitten. Zij hebben hier de functie gehad om duidelijk te maken dat er geen verschil is tussen de Bondsrepubliek en Nederland. Het was de politieke opdracht van Folkerts, Wackernagel en Schneider om dat aan te tonen. Ze hebben niet willen laten zien hoe zielig ze d'r aan toe waren, ze wilden niet strijden voor hun eigen hachie omdat ze het hier beter zouden krijgen, nee, de motivatie is geweest om duidelijk te maken dat er een uniformiteit bestaat in vervolging, bestraffing en foltering van diegenen die gekozen hebben voor de strijd tegen de staat."

★ ★ ★

Op vrijdagmiddag twintig oktober praatten vier leden van het Rood Verzetsfront in een Drentse boerderij met de verslaggever. Ze stemden toe in een gesprek op voorwaarde dat er geen foto's van hen werden genomen, dat er geen namen werden genoemd en dat er geen vragen werden gesteld over ieders persoonlijke achtergronden.

Het Rood Verzetsfront: „Wij zijn niet geïnteresseerd in de shit van het psychologisme. De strijd die gevoerd wordt, mag niet gepersonaliseerd worden. Het nagaan van iemands verleden, het zoeken naar persoonlijk-

De bezetting van Amnesty: 'We hadden het hele dossier kunnen verbranden'

ke motieven, wat jij wil, dat heeft niets met de strijd te maken, zulke artikelen werken alleen actief mee aan het vervolgingsbeleid van de vijand.

„Kijk, het begint met personaliseren, daarna gaan ze je psychiatriseren. Ze willen iets in je verleden ontdekken, een afwijking, iets bijzonders, om te kunnen zeggen: 'Terroristen zijn mensen die in hun jeugd affectief te kort zijn gekomen'. Bijvoorbeeld dan hè? En als het psychiatrisch rond is en ze hebben op die manier aangetoond dat je niet normaal bent dan kun je worden opgesloten, dan is het klaar.

„Wij zijn een bovengrondse organisatie in tegenstelling tot de RAF. We werken in de openbaarheid, dus ze weten van ons exact wie we zijn en wat we van 's ochtends tot 's avonds doen. Dus het is niet uit angst dat we onze namen niet willen noemen, want die zijn al lang bekend. Toen één van ons laatst bij de Sociale Dienst binnenkwam zei de ambtenaar: 'Zo, u denkt dus met bommen de maatschappij te kunnen verbeteren.'

„Journalisten zijn vaak erger in het formuleren van politie-vragen dan de politie zelf. Jullie hoeven je niet aan regels te houden, jullie hebben *carte blanche*. Vooral in het linkse kamp zijn er journalisten die denken dat ze vragen kunnen stellen die je tegen de politie niet zou beantwoorden. Der Spiegel vroeg aan een gevangene van de RAF in Duitsland: 'Hebben jullie contacten in Nederland en zo ja welke?' Hahahaha.

„Kijk, die journalist was een *aktiv-Bürger*, zichzelf inschakelend ten behoeve van het opsporingsapparaat. Een journalist die dat soort gegevens naar buiten brengt is iemand die activeert, die verlaagt zichzelf tot rechercheur. Vandaar dat we je met achterdocht te woord staan."

Delen jullie de visie en de strategie van de RAF?

„Wij zijn een propaganda-apparaat voor de gewapende strijd, het gewapende verzet dat overal ter wereld wordt gevoerd. Het is onze taak duidelijk te maken wat de achter-

gronden zijn van de strijd. Als niet wordt uitgelegd waarom een bepaalde aanslag wordt gepleegd dan begrijpt niemand het, dan zou het ook een fascistische daad kunnen lijken.

„Een moord is een moord, dat geldt voor ons niet. De één zijn dood is niet de ander zijn dood, daar is een groot verschil tussen. Als je dat niet uitlegt dan heeft een gewapende actie geen politiserende werking. Het wordt zo afgeschilderd door de rechtse propagandamachine dat terroristen mensen zijn die de eerste de beste burger overhoop schieten. Dat is überhaupt niet zo. Fascistische organisaties als de Springer Pers en Bild gebruiken Moro's gedode lijfwachten om het publiek te misleiden.

„Als je revolutionair bent richt je je op die gebieden waar de strijd zich afspeelt, dat is je oriëntatiepunt. Wij maken de politieke ideeën van de RAF duidelijk. Wij discussiëren met hen niet over hun strategie. Zelfs al zou je individueel of collectief vraagtekens zetten bij hun strijdmethoden, dan gaan wij niet tegen een journalist zeggen dat we ergens moeite mee hebben, dat ze de verkeerde wapens hebben gebruikt.

„Als er een vliegtuig gekaapt wordt en je vraagt me: 'Sta je daar dan ook achter?', dan zeg ik: ik sta achter die strijd, zij hebben dat middel gebruikt en als ik dat niet goed vind bepraat ik dat eventueel met hen en niet met jou."

De RAF heeft alle sympathie bij links zo langzamerhand verloren

„Bij de gevestigde linkse partijen, bij de anti-revolutionaire studentenbewegingen, kortom overal waar mensen iets te verliezen hebben heeft de RAF inderdaad geen sympathie. Wij vragen ons af of dat ook geldt voor de werklozen, voor mensen die op het absolute bestaansminimum leven, voor de slaven in de Derde Wereld die op subtielere manier door het Westen worden uitgebuit. Je ziet aan mensen als Rudi Dutschke en Cohn Bendit, dat ze toch hun carrière en hun bourgeoisprivileges niet hebben prijsgege-

ven. Ze zeggen wel dat ze met de strijd doorgaan maar in feite wijzen ze die af. Dat is een tweeslachtige houding. Ze vinden wel dat de massa gemobiliseerd moet worden maar daar moet volgens hen en volgens zoveel andere gematigde linksen, een mentaliteitsverandering aan vooraf gaan.

„De SP en de CPN zeggen dat ze voor gewapend verzet zijn als de massa het doet maar zolang de propagandamachine van rechts in werking is en de media beheerst, kun je tot Sint Juttemis op zo'n mentaliteitsverandering blijven wachten. Er gebeurt dan niets.

„De PvdA, en de sociaal-democratie in het algemeen, is in Europa de belangrijkste organisator van de *counter-insurgency*. (letterlijk: rellenbestrijding, figuurlijk: het verzet in de kiem smoren, red.) Zij vechten niet tegen het kapitalisme maar pogen het alleen een menselijk gezicht te geven. De buitenparlementaire linkse beweging zou moeten inzien dat wat de gewapende groepen doen een onderdeel is van de totale oppositie waar we allemaal mee bezig zijn en dat het resultaat van de psychologische oorlogvoering is dat mensen van bij voorbeeld de RAF worden afgeschilderd als een stel criminelen.”

Is gewapend verzet voor jullie het enige antwoord?

„Het is niet het enige maar wel het enig juiste antwoord op de staatsterreur, op de vraag hoe we het bestaande systeem kunnen vernietigen. Gewone kritiek, demonstraties, passief verzet — dat wordt geaccepteerd, gesubsidieerd en geïntegreerd. Dat werkt frustrerend.

„Het belangrijkste van het gewapend verzet is het doorbreken van de mythe dat verzet niet mogelijk zou zijn. De staat mag geweld gebruiken via uitbuiting, bombardementen en massale onderdrukking, maar de oppositie zou geen geweld mogen gebruiken. Wij wijzen de mensen erop dat de guerrilla wel mogelijk is. Wanneer je je totaal machteloos voelt kun je middelen grijpen om wel degelijk iets te doen.”

Met welk perspectief?

„Via de gewapende strijd kan het fascistische gezicht van de tegenstander worden onthuld. Het grijze pak en de glimlach van de staat veranderen in een uniform en een helm. Dat is het ware gezicht.”

Maar wat is de netto-winst van dergelijke acties?

„Winst is ook een kapitalistische manier van denken. Het is een woord ja, maar realiseer je wel dat we dan de taal van de vijand spreken.

„Het gaat ons niet zozeer om wat de winst is. Het is onze taak om te proberen de aanslagen op een Ponto, een Buback, een Schleyer, een Moro, te verklaren. Via onze contacten in binnen- en buitenland hebben we een informatie netwerk opgebouwd waardoor wij proberen de antecedenten bloot te leggen van dat soort lieden, waardoor we kunnen verklaren dat het niet zomaar mensen zijn die het doelwit werden van de gewapende actie.

„Wie kent Ponto? Wie heeft ooit uitgelegd waarom juist Ponto gepakt is? Wij vertellen de mensen dat Ponto de opzetter was van het Duits-Latijnsamerikaanse kapitaal, de man achter de Chili-zaak, de persoonlijk adviseur van Helmut Schmidt, de man met zesentwintig functies en commissariaten bij bedrijven. Een onvervangbare machthebber. Het was ook niet de bedoeling hem te ontvoeren. Het is een uitstekend strategisch middel geweest om Ponto te pakken, om via hem chantage uit te oefenen.

„In Italië zijn de Rode Brigades veel meer geworteld in het volk dan de RAF in Duitsland. Daar is een willekeurige directeur van een autofabriek de directe vijand van het volk. Dat is heel tastbaar. Daarom kunnen de aanslagen daar ook permanent door blijven gaan. De communistische partij in Italië heeft zich het eerst gedistantieerd vooral omdat Moro de figuur was die de integratiepolitiek het beste begreep. Naar voorbeeld van Duitsland treedt er daar de laatste tijd een grondig en efficiënt werkende propaganda- en opsporingsmachine in werking waar het volk op den duur zo geïntimideerd wordt, dat ook de Rode Brigades steeds meer geïsoleerd raken. Dat isolement kun je de Rode Brigades of ons niet verwijten.”

Dus gewapend verzet leidt tenslotte tot isolément. Je vervreemdt je van alles en iedereen en je speelt rechts in de kaart.

„Die conclusie is onjuist. Wat dat laatste betreft: het gaat er niet om of het zo verschrikkelijk is als het CDA de grootste partij wordt, dat maakt de tegenstellingen alleen maar duidelijk. Het is in feite even erg als wanneer de PvdA de meerderheid heeft. De sociaal-democratie geeft de mensen alle sociale uitkeringen zodat ze net tevreden zijn, dan slapen de massa's voorgoed in. Het feit dat de tegenpartij sterker wordt in de strijd mag bovendien nooit een reden zijn om het dan maar op te geven.

„Je raakt geïsoleerder ja... maar door geen coalities en compromissen aan te gaan maak je wel steeds meer duidelijk. Dat is heel zuiver. Als je kunt aantonen in een politieke context dat iemand verantwoordelijk is voor een afschuwelijke sociale situatie bij ons of in de Derde Wereld, en dat gestopt moet worden, dan is daar maar één adequaat middel voor: geweld gebruiken, anders helpt het niet.

„De guerrilla houdt gewoon het verzet warm en biedt de mensen de mogelijkheden voor verzet. Het is een soort uitzicht wat je kunt bieden, maar het betekent niet dat iedereen zelf de wapens moet grijpen, kijk maar naar Nicaragua waar de guerrilla een actie uitvoert en de arbeiders een staking uitroepen. Wij hanteren zelf de wapens ook niet.”

Maar als hier iemand komt die tot de conclusie is gekomen dat hij gewapenderhand oppositie wil bedrijven dan...

„... dan zouden we hem wijzen op de problemen. We zouden zeggen: Formeer eerst maar eens wat mensen om je heen. Probeer ze eerst maar eens bewust te maken van hun situatie, lees de geschriften die er over het gewapend verzet zijn. Ga niet op de

massalijn zitten, want de massa is daar nog niet aan toe, denk niet dat je de massa met je mee krijgt. En wat ons betreft: wij zouden een dergelijke militante verzetsgroep actief ondersteunen.

„De meeste mensen die ons benaderen willen niet meer in een marxistische club zitten, die willen niet meer discussiëren over een ideologie. Wij stellen ons ondogmatisch op. Wij hebben het niet over Marx of Engels heeft dit of dat gezegd.

„Wij waarschuwen de mensen die op ons afkomen wel voor de repressie die ze te wachten staat. Als de politie bijvoorbeeld mensen van ons grijpt als ze affiches van de RAF plakken dan worden ze wel even anders behandeld dan CPN-plakkers of zo. Die krijgen een proces-verbaal en mogen naar huis. Wij worden eerst afgedroogd in een portiek, dan word je geboid tot je vingers blauw aanlopen, volledig gefouilleerd, vinger in je reet gestopt, in een cel gegooid, een spervuur van vragen, waar je bijhoort, hoe je denkt, en als je dan vier uur lang in 't onderbroek in de cel zit dan beseft je wel bedreigend je bent, hoe hoog het ze zit, hoe belangrijk het is. Dan beseft je dat je met een goede zaak bezig bent.

„Mensen van ons die op Nederlands grondgebied aan de grens pamfletten staan uit te delen tegen isolatiefolter worden door de Duitsers de grens overgesleept om hen daar te kunnen arresteren. Dat heeft een Nederlandse douanier nog weten te verhinderen. Met zulke dingen krijgen we te maken. En dan kun je zeggen: dat is te verwachten als je zo openlijk sympathiseert met militante verzetsgroepen, maar vergeet dan niet dat de wortels van het geweld in de staat liggen en niet bij ons.”

Het doel heiligt de middelen?

„Als je die vraag stelt kom je in een discussie over moraliteit en ethiek terecht en volgens ons hebben de multinationale concerns tegen wie wij strijden met moraliteit niets te maken. Face to face met de vijand voer je ook geen discussie over ethische of morele aspecten van je gevecht.

We leven volgens jullie in een oorlogssituatie?

„Natuurlijk is het oorlog. De staat heeft zich al lang gewapend en geharnast via bijvoorbeeld allerlei NATO-oefeningen, die gericht zijn op de bestrijding van binnenlandse groeperingen. Wiegel heeft deze week, buiten de Kamer om, speciale arrestatieteams in het leven geroepen. Ze willen het tegenover het volk niet erkennen, maar de staat is de eerste om zich te realiseren dat het oorlog is. Ze beseffen dat in tijden van crisis de grote revolutie zal komen en om dat te voorkomen dient een repressief tolerant democratisch socialisme te worden ingevoerd. Daarmee denken ze hun huis te redden, maar wij trappen daar niet in.

„Voor ons zijn er maar twee mogelijkheden om het geweld van de staat te beantwoorden: of je verbrandt jezelf als superdaad van pacifistisch geweldloos verzet, wat belachelijk is, omdat je daarmee de beste mensen uitschakelt, of je pakt het geweer.

„Buback heeft het letterlijk gezegd: Dit is een andere oorlog met andere middelen.”

Michiel Berkel